

יש בכלל 2660 חלמידים בב"ס יסודיים. הוא בעצמו היה חניך החלוץ בעיראק.
עלה ארצה ב-1944. שאלתיו אם היה בבגדד בשנות 1951-1952 בשליחות.
שאלתיו אם הפצצות נזרקו אז על ידי יהודים. אמר: בהחלט לא. זרקו אותן
אנשי איסטיקלל שהתנגדו לנורי סעיד. יודקה חזר היה אחו. הוא בעצמו נאסר
ועונה. חלו אותו על יד אחת, וענויים אחרים במשך שבועיים. יודקה תגר
לומד עכשיו באוניברסיטה. חנועת החלוץ בבגדד היתה חזקה.

הוא רוצה שיהיו בחירות חרות. אמרתי לו שבעוד שבועיים אהיה
בירושלים בחוג התנך ואנסה לתפוס את שפירא ולדבר אתו על כך - אם כי
הסיכוי שיסכים לבחירות חדשות קטן מאוד. הבחור עושה רושם מצוין.

- שלחתי הערב פרק ראשון של "בדרך לצבא ולמדינת ישראל" לג'ון קמחי
בשביל האוכסרודר. הוא הסכים שהחרגום ייעשה בלונדון.

28.7.63, יום א'

בעשר בא אצלי ישעיהו ברלין. ישב אצלי שתי שעות. הוא אוהב לשוחח
וממהר לדבר ולא חמיד חופסים מה שהוא אומר. דיבר על עולם ומלואו : על
מקמילן ואידן ועל וילסון, על קרוסמן ופרימן, על קנדי ונהרו, על כרושצוב
וסינים, דיבר עם מקמילן לפני עשרה ימים. רוצה להשאר רו"מ עד בלי סוף.
אמו אמריקנית, אביו היה "עשיר חדש" ומקמילן הוא סנוב. רצה לעלות
בסולם החברה. התחתן עם בת דובס מדוונשייר שילדה לו ילד מבוחבי,

ומקמילן התחבט אם להתגרש או לא - ולבסוף החליט לא להתגרש ונעשה ידידו של בותבי, ואשתו ילדה גם לו שלושה ילדים. אינו דברן גדול, אבל רציני. לווילסון יש אידיאלים אחדים אבל לא עקרונות. אינו רואה עצמו חייב לעמוד בדבריו. אבל יש לו יותר סמכות במפלגה מלגייטסקל. אמר לחברה שלא ידברו על פרופיומו - ואיש לא דיבר. ביחס אלינו - אין בו סיפה של אנטישמיות - אבל ילך אחרי פקידות משרד החוץ - שאינם ידידינו. ההסכם במוסקבה (על איסור ניסויים) הרים קצת קרנו. הוא מנסה להעמיד ההסכם כהצלחה גדולה. דיברתי איתו על סין - על האינטרס שלנו להתקרב לסין ועל חשיבות התקרבותה של ארה"ב. ברלין מסכים אתי לגמרי (. . . .) שהוא להסכים לכל מה שאני אומר) הוא סבור שאם סנו יבוא הנה נוכל להעזור בו. האנגלים לדעתו משפיעים על אמריקה רק בעיניני המזרח התיכון - בשאר העינים קנדי מכריע. הוא פועל במכונה מחשבת (Computer) יושב אצלו סגל מלומדים ובקיאים שוקלים בכל דבר הבעד והנגב ומחליטים. הוא נפגש גם עם קנדי. אין יהודים רבים בסביבת קנדי. לאחר נצחונו בקובה הוא מקווה ללכת מחיל לחיל בשטח הבינלאומי. לדעת ברלין היה קנדי מסכים להשלים עם סין, אבל הסנס יחנגד. הוא סבור שאולי הנקר ההודי יוכל לעזור לנו בענין סין, אבל אני מסופק - כי הניגוד בין סין והודו חריף. קרוסמן מר נפש. הוא יודע שלא יכניסו אותו לממשלה. קיגסלי מרסין כותב באיוונינג פוסט. האידיאל של קרוסמן - היות ואינו מקווה להיות בממשלה - להיות עורך הניו-סטיטמן. עכשיו - פרימן - לא ידיד שלנו - הוא חותם בשם פלווס.

הוא מסכים אתי שחולדות הפילוסופיה של רדקרישנן אינה חשובה. טובה ממנה זו של דסגופטא. סקר האו עדיין רענן, אם כי מלאו לו כבר שמונים שנה. סיימון חולה. רחמן - שנחעכב בשערוריה של פרופיומו - היה

יהודי פרץ ריימן מפולין. הוא נחעשר ע"י כך ששכר פלט גדול. השכיר חדר לעשרה כושים - כושי לא יכל להשיג דירה בלונדון, כל כושי שילם חמש לי"ש. חדר שני השכיר לזונות. זה הביא לידי כך שערך הבית ירד. קנה אותו. וכך היה עושה עסקים. לדעתו לא מת - אלא נעלם. שלא יפול בידי המשפט. לסקי היה לדברי ברלין רמאי. סיפרתי לו על פגישתי עם מאיסקי בלונדון וירושלים ושהובלתי אותו לקרית ענבים ולמעלה חמשה, ולסקי כעבור כחצי שעה נעשה פתאום ציוני נלהב, וכשאלתי אותו מה קרה - אמר שקרא הרפורט החשאי של מאיסקי על בקורו בארץ.

- טלפן לי שרגאי. חזר מחו"ל ורוצה לספר לי רשמיו. גם המציא לי

חומר בכתב. קבעתי לו פגישה ביום ה' בשעה 4 אה"צ.

- הערב בשעה חמש אני מבקר "בעיר הנוער" בח"א.

- בא אצלי חדי. סיפרתי לו על שיחתי הטלפונית הבוקר עם אשכול (אם

לנסוע לפגישה עם א.). אמר שיתקשר בערב עם אשכול ויתן לי תשובה. בערב

הוא טלפן שרק מחר יתקשר אתי בענין זה.

ביקרתי בעיר הנוער. ראיתי את ביתן צה"ל המושך נוער, אחר כך נפגשתי

עם נוער והציגו לי שאלות: מה סיבו של הנוער בארץ? למה הנוער נקרא?

אם אני כותב היסטוריה או אבטוביוגרפיה? היש גרמניה אחרת (השואל שאלה

זו שמו נירנברג....) אחרי השאלות והתשובות צעדתי הביתה מהכביש של ת"א

נחניה (הביחה - כלומר למלון).